

Arrest

nr. 128 569 van 2 september 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 30 april 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 maart 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 mei 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 juni 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat J. HELSEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Angolees staatsburger te zijn, afkomstig uit Luanda, waar u geboren werd op 4 april 1994. U ging acht jaar naar school in Luanda, tot u zestien jaar was. In 2010 was er een conflict tussen uw ouders. Nadat uw moeder uw vader betraptte terwijl hij u aan het uitkleden was, verliet ze het huis samen met uw broer en zus. Sindsdien woonde u bij uw tante, hoewel u het huis van uw vader pas in 2011 definitief verliet. Sinds het conflict probeerde uw vader u nog te dwingen om terug bij hem te komen wonen als zijn vrouw, nu uw moeder vertrokken was. Hij stuurde ook drie mannen op u af die u in elkaar sloegen. U ging enkele keren naar de politie, maar dit bleef zonder gevolg. U bleef nog twee maanden bij uw tante, om vervolgens in te trekken bij uw vriend Augustinho (K.), tevens de

vader van uw kind. Augustinho was lid van Bloco Democratico (hierna BD), hij was verantwoordelijk voor het verspreiden van informatie over de corruptie binnen de regering en hij was eveneens verantwoordelijk voor de zaal waar BD vergaderde. Op 3 augustus 2012 hielp u hem pamfletten uit te delen tijdens een betoging tegen de beslissing van de regering dat BD niet mocht deelnemen aan de verkiezingen. De volgende dag kreeg uw vriend omstreeks 21u telefonisch te horen dat een vriend van hem was neergeschoten door de politie. Hij verliet jullie huis om uit te zoeken wat er gebeurde. Rond 23u drongen er drie politiemannen uw huis binnen, ze bedreigden u en wilden u dwingen te zeggen waar uw vriend was. Toen u zei dit niet te weten werd u meegenomen naar het politiebureau van Hoji Ya Henda. Ze bleven aandringen dat u zou zeggen waar Augustinho was, waarop u vertelde over het telefonisch bericht dat hij had gekregen. Uw gsm werd in beslag genomen in de hoop dat uw vriend u zou bellen. U werd regelmatig geslagen en op 11 augustus 2012 moest u naar het ziekenhuis gebracht worden, waar u onder bewaking verbleef. De bedoeling was dat u na behandeling terug naar het politiebureau zou gaan. Op 16 augustus 2012 kreeg u van een politieagent de vraag of u Bula Sebastian Bukoke kende. U zei dat dit een oom van u was. De politiemann werd omgekocht door uw oom en escorteerde u van het ziekenhuis naar buiten, waar uw oom u zat op te wachten in een auto, samen met Jiony. U werd naar het huis van Jiony in Ramiro gebracht. Op 26 augustus 2012 reisde Jiony met u naar België, via Congo. U kwam op 27 augustus 2012 in België aan en vroeg op 5 september 2012 asiel aan. U bent op 10 september 2012 in België bevallen van een zoon Valere (K.N.).

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U stelt vervolging te vrezen omwille van de betrokkenheid van uw vriend, Augustinho (K.) bij de Angolese oppositiepartij Bloco Democratico (zie gehoorverslag CGVS p. 10, 11). Verder legt u verklaringen af over (een poging tot) misbruik door uw vader. U zou meermaals naar de politie zijn gegaan in verband hiermee, maar zonder resultaat. (Zie CGVS p. 5 - 9.)

Met betrekking tot de problemen die u met uw vader stelt gehad te hebben kan vooreerst opgemerkt worden dat u sinds midden 2011 geen problemen meer had met uw vader (CGVS p. 5). Aangezien u pas op 26 augustus 2012 Angola verliet (CGVS p. 9), kan gesteld worden dat u dus nog bijna een jaar in Angola verbleef zonder iets te horen van uw vader of enige problemen van hem uit te ondervinden. **De problemen die u met uw vader had vormen dus niet de aanleiding van uw vertrek uit Angola.** Uw verklaringen met betrekking tot deze problemen en m.b.t. uw pogingen om bescherming te verkrijgen tegenover uw vader, zijn bovendien weinig coherent. Uw moeder was al sinds midden 2010 vertrokken uit het huis, sinds het conflict dat ontstond toen ze uw vader betrapte terwijl hij u aan het uitkleden was (CGVS p. 6). U verklaarde aanvankelijk dat u in juni 2011 bij uw vader vertrok en dat hij niet veel later, eveneens in 2011, 3 jongens op u afstuurde om u in elkaar te slaan. Na dit incident hoorde u niets meer van uw vader. (CGVS p. 5.) Ongeveer twee dagen na het incident waarbij u in elkaar werd geslagen, zou u de familie van uw vader ingelicht hebben via zijn broer, uw oom. De familie van uw vader keerde zich tegen u. (CGVS p. 5.) Later in het gehoor verklaart u dat u tegen het einde van 2010 een tweede keer naar de politie ging nadat uw moeder vertrokken was en de overgebleven familie tegen u was (CGVS p. 6). U verklaart eveneens dat u na die tweede keer dat u naar de politie ging zo goed als verstoten werd en volledig geïsoleerd was van de familie (CGVS p. 8). Hierop zou u nog een derde keer naar de politie gegaan zijn, eveneens in december 2010, nadat u verstoten werd (CGVS p. 8). U verklaart later tijdens hetzelfde gehoor dat u pas bij uw vader vertrok nadat u in elkaar geslagen en door de familie verstoten werd (CGVS p. 8, 9, 17, 18). Dit is weinig coherent met uw eerdere verklaring, waar u stelde dat u eerst vertrok bij uw vader in juni 2011 en sindsdien geen contact meer met hem had, maar wel nog in elkaar werd geslagen door 3 jongens en vervolgens verstoten werd door de familie (CGVS p. 5). Omwille van deze incoherente verklaringen kan u niet overtuigen van uw problemen met uw vader, noch van uw pogingen bescherming tegen hem in te roepen.

Met betrekking tot uw problemen met de Angolese autoriteiten, welke de aanleiding zouden gevormd hebben van uw vertrek uit het land, kan het volgende opgemerkt worden.

Vooreerst valt op dat uw **verklaringen strijdig zijn met de verklaringen die u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ) aflegde.** U verklaarde bij DVZ immers dat uw vriend in juli een manifestatie organiseerde en dat u op 3 augustus 2012 hoorde dat de politie op zoek was naar deelnemers aan de manifestatie. Dezelfde avond kreeg uw vriend telefoon dat een vriend van hem was neergeschoten en na zijn vertrek kwamen er zes politiemannen het huis in, op zoek naar uw vriend. (Zie vragenlijst CGVS pt. 3.5 in administratief dossier, afgenomen door DVZ, aan u voorgelezen in het Portugees en door u ondertekend op 25/9/2012.) Tijdens uw gehoor voor het CGVS verklaart u echter dat uw vriend pas op 3 augustus 2012 een manifestatie organiseerde en dat hij pas de volgende avond telefoon kreeg en het huis verliet, waarop slechts drie politiemannen jullie huis binnendrongen op

zoek naar hem (CGVS p. 11). Deze verklaringen betreffen essentiële punten in uw asielrelaas en zijn manifest strijdig met elkaar, waardoor de geloofwaardigheid van uw verklaringen wordt aangetast. Verder blijkt u de namen van de twee medeorganisatoren van de beweerde manifestatie op 3 augustus 2012 niet te kennen, ondanks uw persoonlijke deelname aan de manifestatie (CGVS p. 13). Hoewel u het feit dat Bloco Democratico niet mocht deelnemen aan de verkiezingen van 31 augustus 2012 noemt als reden voor de manifestatie (CGVS p. 11 en vragenlijst CGVS pt. 3.5), kan u nauwelijks toelichten waarom deze partij niet aan de verkiezingen mocht deelnemen. U stelt vaagweg dat niemand het kan weten, dat u het niet precies weet en tenslotte dat ze aan een bepaald getal moest komen en dat de partij niet zwaar genoeg doorweegt wanneer ze dat getal niet halen (CGVS p. 16). Als vriendin van één van de leiders van Bloco Democratico (CGVS p. 13), zou men nochtans verwachten dat u dit gedetailleerder kan toelichten. Ook over de verdere context van de verkiezingen en de partijen die al dan niet aan de verkiezingen mochten deelnemen kan u weinig informatie geven. Zo noemt u slechts twee partijen die zeker aan de verkiezingen mochten deelnemen, namelijk MPLA en FUMA. Bovendien kan u niet zeggen of CASA-CE of UNITA mochten deelnemen aan de verkiezingen (CGVS p. 16), terwijl UNITA nota bene de grootste oppositiepartij van Angola is. Beide partijen (CASA-CE betreft eigenlijk een coalitie) mochten - volgens de informatie waarover het CGVS beschikt, en die werd toegevoegd aan het administratief dossier - deelnemen aan de verkiezingen. Nog volgens beschikbare informatie raakte Filomeno Vieira Lopes gewond op 10 maart 2012, de dag waarop een geplande manifestatie tegen onregelmatigheden in de aanloop naar de verkiezingen met geweld werd onderdrukt (zie info administratief dossier). Hoewel u Filomeno Vieira Lopes wel noemt als secretaris van BD, vernoemt u op geen enkel moment dit geplande protest, hoewel u onder andere gevraagd werd andere manifestaties tegen de regering te noemen die datzelfde jaar plaatsvonden, al dan niet georganiseerd door BD (CGVS p. 14, 15). Ook de naam van de persoon die werd neergeschoten en over wie uw vriend de avond van uw arrestatie telefoon kreeg, blijkt u niet te kennen, noch weet u wat er precies met hem gebeurde (CGVS p. 15, 16). U vergoelijkt deze onwetendheid slechts door te stellen dat uw vriend weinig uitleg gaf en meteen vertrok (CGVS p. 16). Uw **vage verklaringen met betrekking tot verschillende details over de manifestatie die de aanleiding vormde van uw vertrek uit Angola en m.b.t. de context waarin deze manifestatie zou plaatsgevonden hebben**, maken dat uw deelname (en die van uw vriend) aan deze manifestatie weinig aannemelijk overkomt.

Gevraagd of u enig idee had waar uw vriend zou kunnen zijn, stelde u dat uw oom hem probeerde op te sporen, maar dat dit niet lukte (CGVS p. 16). U stelde ook dat u het nummer had van zijn enige broer, Berto Kabamo, maar dat de politie uw gsm afnam zodat u hem niet meer kon contacteren (CGVS p. 16,17). Dit is hoogst eigenaardig, daar u bij het begin van het gehoor nog verklaarde contact te houden met Berto Kabamo, gevraagd of u met iemand in Angola contact houdt (CGVS p. 7). Deze tegenstrijdigheid doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Het geheel van bovenstaande vaststellingen maakt dat in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden vastgesteld.

U legde geen documenten voor die uw identiteit of reisweg kunnen ondersteunen. U legde een "Tracing Request" van het Rode Kruis voor, waaruit blijkt dat u voor het Rode Kruis gelijkaardige verklaringen aflegde als voor het CGVS, hoewel u hier opnieuw spreekt van zes politiemannen die uw huis binnendrongen, in plaats van drie. Aangezien in het Tracing Request uw eigen verklaringen worden neergeschreven, kan dit document niet dienen als staving van uw asielrelaas. Bovenstaande argumentering blijft onverminderd overeind.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster voert de schending aan van artikel 3 EVRM.

Verzoekster stelt dat ze slachtoffer was van een afranseling door mannen die door haar vader waren ingezet en ze dook onder. Verzoeksters vrees voor vervolging is iets anders dan vervolging zelf en men dient niet mishandeld te zijn om te ressorteren onder het vluchtelingenverdrag. Verweerder stelt vast dat er tegenstrijdigheden zijn in haar relaas maar twijfelt niet aan haar vrees.

Er is geen contradictie tussen haar verklaringen bij DVZ en het CGVS: verzoekster vertelde over een manifestatie die de derde augustus plaatsvond maar in juli werd voorbereid/georganiseerd.

Het feit dat zij de namen niet kent van de medeorganisatoren duidt op haar eerlijkheid. Personen schermen zich af uit vrees voor vervolging. Verzoekster heeft geen gedegen opleiding gehad. Dat zij details niet kent over andere partijen maakt niet dat het verhaal minder waar zou zijn.

2.2.1. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, 3.7). Artikel 3 EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

De toetsing of verzoekster in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus maakt integraal deel uit van onderhavig arrest, zodat een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 EVRM niet aan de orde is.

2.2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoeksters asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.2.3. Inzake verzoeksters vrees voor haar vader merkt de bestreden beslissing terecht op dat verzoekster incoherente verklaringen aflegde. Deze incoherente verklaringen omtrent de essentiële elementen van de vrees voor haar vader worden niet dienstig weerlegd of uitgewerkt en ondermijnen haar geloofwaardigheid.

Verzoekster legde tevens tegenstrijdige verklaringen af inzake de manifestatie van 3 augustus 2012. Daargelaten de incoherente verklaringen omtrent de periode van organisatie van de manifestatie, blijkt dat terecht werd vastgesteld dat verzoekster doorheen haar verklaringen tegenstrijdige verklaringen aflegde over het aantal politiemannen die het huis binnendrongen na de beweerde manifestatie. Tevens omschrijft zij haar vriend als een belangrijk organisator van Bloco Democratico (gehoor CGVS, p. 10 – 15) en stelt zij zelf te hebben deelgenomen aan de manifestatie van 3 augustus 2012. Derhalve is het niet aannemelijk dat zij onwetend is over de omstandigheden, oorzaak en context van de manifestatie zoals dit terecht werd vastgesteld in de bestreden beslissing. Verzoekster kent zelfs de naam niet van de vriend (van haar vriend) die werd neergeschoten op de manifestatie. Gelet op het profiel dat zij zich aanmeet, *in casu* de vriendin van politiek actief persoon, kan verwacht worden dat zij over deze basiskennis beschikt. Verzoeksters verweer en verwijzing dat zij geen gedegen opleiding heeft gehad zijn niet dienstig om de terecht vaststellingen in de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motivering vindt steun in het administratief dossier, is terecht en pertinent en wordt door de Raad overgenomen.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.4. Verzoekster voert inzake de subsidiaire beschermingsstatus geen ander element aan dan hetgeen werd aangebracht in het kader van het vluchtelingenrelaas. Gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van haar relaas en de elementen in het dossier toont verzoekster niet aan dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee september tweeduizend veertien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS